

Lahti 3.

”Millaista Messiasta juutalaiset odottavat?”

Tänään Israelissa alkaa uusi viikko toisin kuin Suomessa, jossa viikko on vasta alkamassa. Sunnuntaisin Israelissa on tapana sanoa: shavuot tov - hyvää viikkoa.

Tänään me puhumme siitä, miten juutalaiset käsittävät Messiaan. Tai minkälaista Messiasta juutalaiset odottavat. Kun minua pyydettiin puhumaan tästä aiheesta, muistin yhden tarinan omasta elämästäni:

Olin kävelyllä erään ystäväni, juutalaisen rabbin kanssa. Kuljimme vanhan Jerusalemin katuja, arabialueen läpi. Siellä kaduilla oli roskia niin kuin suuri kaatopaikka. Ystäväni sanoi, että mitä saastaa täällä onkaan! Olen kyllästynyt näihin roskakasoihin. Tulisipa Messias nopeammin.

Vähän matkaa kävelimme, ja hän sanoi, että miten me tähän on tultu. Tulisipa Messias nopeasti luuta kädessään ja siivoaisi paikat.

Toinen ihminen puhuu, ettei voi löytää työtä, tulisipa Messias nopeasti. Tai: rahani eivät riitä loppukuukauteen, tarvitsen Messiasta.

Mutta tilanne ei ole aina ollut niin. Jos me katsomme, minkälaista Messiasta odotettiin ensimmäisellä ja toisella vuosisadalla, me näemme ihan erilaisen kuvan.

Jesaja 11: 10 ”Sinä päivänä pakanat etsivät Iisain juurta, joka on kansojen lippuna, ja hänen asumuksensa on oleva kunniata täynnä.”

Kun juutalaiset keskustelevat tästä Raamatun kohdasta, he puhuvat, että Messias ei opeta juutalaisille mitään uutta. Vaan Messias opettaa Tooraa toisille kansoille. Hän antaa niille kansoille mahdollisuuden kääntyä Israelin puoleen, ja Israelin Jumalan puoleen. Se prosessi Messiaan on käynnistettävä ja täytettävä. Israelia ja juutalaisia koskevat lupaukset tulevasta Messiaasta, että he kokoontuvat kaikki omaan maahansa Israeliin, jokaisesta maasta missä heitä on, ja Messias alistaa heidät elävälle Jumalalle ja Tooralle.

Siis Messias avaa pakanoille Tooraa ja alistaa Israelin Tooralle. Tietysti Messias tulee valtaistuimelle Israelissa. Mutta kun pakanat ottavat Tooran vastaan, niin Israelin Kuningas tulee koko maailman valtiaaksi. Sellaiset odotukset Messiaalle on osoitettu.

Joskus monia vuosia sitten ennen 1. vuosisataa juutalaiset puhuivat myös siitä, että tämän tehdäkseen Messiaan täytyy kärsiä. Tämä opetus sisältyy Jesajan 52 lukuun, kaikkein näkyvin messiaaninen pätkä Jesajan kirjasta, alkaen 13. jakeesta ja luvun 53 loppuun.

Jes. 52: 13- 53: 2: ”Katso, minun palvelijani menestyy, hän on nouseva, kohoava ja sangen korkea oleva. Niin kuin monet kauhistuivat häntä - sillä niin runneltu, ei enää ihmisen kaltainen, oli hänen muotonsa, hänen hahmonsakaan ei ollut ihmisten hahmo - niin hän on saattava ihmetyksiin monet kansat, hänen tähtensä kuninkaat sulkevat

suunsa. Sillä mitä heille ei ikinä ole kerrottu, sen he saavat nähdä, mitä he eivät ole kuulleet, sen he saavat havaita. Kuka uskoo meidän saarnamme, kenelle Herran käsivarsi ilmoitetaan? Hän kasvoi Herran edessä niin kuin vesa, niin kuin juuri kuivasta maasta. Ei ollut hänellä vartta eikä kauneutta; me näimme hänet, mutta ei ollut hänellä muotoa, johon me olisimme mielistyneet.”

Nämä Jesajan kirjan kirjoitukset on Babylonian aikana kirjoitettu Israelin kansan kaikkein vaikeimpana aikana. Silloin oli kaikkein pahin hengellinen paatumus. Kaikkein suurin etäisyys Jumalasta. Silloin ei ollut temppeliä, Jerusalem oli hajotettu, ja Israelin kansa oli kaukana Israelin Jumalasta. Ennen kuin tuli juutalainen Tooran kommentoija Zarubavelin, oli käsitys, että nuo Jesajan jakeet kertovat Messiaasta. Juutalaiset näkivät tämän kärsivän Messiaan kärsimässä juutalaisen kansan syntien tähden.

Yksi vanhimmista kommenttikirjoista on Serubbaabelin kirja - on käsitys, että Serubbaabel on sen kirjoittanut. Ehkä hän ei itse kirjoittanut sitä, mutta se on tullut siihen aikaan. Hän kertoo siitä, miten temppeli, joka juuri oli rakennettu, hajoaa. Hän puhuu tulevasta suuresta katastrofista. Sitten hän kertoo, miten Messias ilmestyy. Hän kertoo siitä, miten Messias taistelee oman kansansa puolesta Galileasta alkaen.

Galilea on pohjois-Israelissa. Sen köyhä, yksinkertainen kansa eli maanviljelyksellä. Keski-Israelissa, Juudeassa asuivat karjapaimenet. Galileassa ihmiset kasvattivat viljaa ja viinirypäleitä, ja kalastivat, koska asuivat järven rannalla. He olivat kiintyneet maahan ja pitivät pahana, että tuleva Messias aloitti siellä sodan, ja että heidän täytyi olla hajotuksessa paikasta toiseen. He kärsivät siitä. Muistatte kuinka Jeesus tuli yhteen Galilean synagogaan. Riivaajahenget huusivat, että miksi tulit piinaamaan meitä.

Mistä kärsimyksistä tässä puhutaan? Näytti siltä, että ihmiset itse huusivat näin, eivätkä riivaajahenget. Riivaajahenki ei puhunut suoraan, että minä olen riivaajahenki, miksi minua kiusaat. Galilealaiset itse puhuivat, että miksi sinä kiusaat kansaa. Koska vapautus alkaa kansan kärsimyksistä. Serubbaabelin kirja puhuu siitä, ja galilealaiset uskoivat siihen; se oli yleiskäsitys. Messiaan oli aloitettava sota, palvelustehtävä Galileasta.

Sen takia Galilean kansa nousi häntä vastaan ja hän pakeni uskollisen joukon kanssa pois. Hänen täytyi siirtyä paikasta toiseen. Hän tuli Jerusalemin temppeliin viisaiden juutalaisten luo. Hän sanoi olevansa Messias ja he pilkkasivat häntä. He sanoivat, että tuli joku paljasjalkainen mies. Hän ei ollut mikään vakuuttava näky. Hän ei ollut kaunis. Hänellä ei ollut vakuuttavaa ääntä. Mitä hän opettaa meille? He pilkkasivat häntä. Ja hän pakeni heitäkin pitkäksi aikaa.

Mutta maailman kansat saivat kuulla hänestä ja alkoivat tulla hänen luokseen. Serubbaabel kirjoitti sellaisesta näystä, ja se siirtyi moniin muihin juutalaisiin kirjoituksiin. Juutalaiset näkivät, että Kaikkivaltias laittaa Messiaan hartialle niin kuin ison tulisen rautakangen, ja Messias huutaa ja se huuto leviää ympäri maailmaa. Kaikkivaltias sanoo, että sen sinä kärsit Israelin kansan syntien puolesta. Ja sitten

tulee toinen samanlainen rautakanki, joka lasketaan Messiaan toiselle hartialle ja se on muiden maailman kansojen syntien puolesta.

Oppineet juutalaiset pilkkasivat Messiaasta, sanoivat, että tyhmä mies. Jos hän kärsisi vain Israelin kansan puolesta, mutta miksi kärsiä toisten kansojen puolesta? Se on tyhmyyttä. Silloin Kaikkivaltias puhuu, että te kutsutte häntä tyhmäksi, mutta Minä näytän Valoa, joka kulkee hänestä maailman ääriin saakka. Ja sinä aikana ilmestyy Messias pilven päällä temppelein yllä ja valaisee Valolla koko maailman.

Tämän käsityksen Serubbaabel antoi meille. Se on sen ajan käsitys Messiaasta ja ensimmäinen kirjoitus tästä aiheesta. Myöhemmissäkin kirjoituksissa vielä säilyy tämä käsitys ehkä osittain muuttuneena, mutta ydin on siinä, että tulevan Messiaan elämän tarkoitus on kärsiä ihmisten syntien tähden. Ei ainoastaan juutalaisen- vaan kaikkien maailman kansojen tähden.

On olemassa toinenkin kertomus Messiaasta. Se on kirjoitettu ensimmäisellä vuosisadalla ennen Kristusta mutta on säilynyt meidän aikaamme. Midrash kertoo sellaisen tarinan: Tulevassa maailmassa esi-isät puhuvat Messiaalle, Aabraham, Iisak ja Jaakob. He puhuvat, että vaikka me olemme sinun esi-isäsi, niin sinä olet meitä suurempi, koska olet kärsinyt kaikkien sukupolvien tähden. Sinä olit vankilassa ja silmäsi kärsivät pimeydestä. Sinun kurkkusi kuivui kuivuudesta. Sinun kätesi ovat haavoittuneet. Vain sinun ansiostasi meidän kansamme säilyi.

Kaikkivaltias puhuu näille esi-isille: Te ette luetelleet edes puolta siitä, mitä hän on kärsinyt. Mutta nyt kun te käsitätte hänen suuruutensa, tulkaa aterialle hänen kanssaan.

Israelin alkuaikoina ihmiset odottivat kärsivää Messiaasta. Hänen täytyi kärsiä ja kuolla. Ja vielä enemmän: he tiesivät, ettei häntä tunnistettaisi. He näkivät hänet ihmisenä, jota he vainoavat. Hän on peitetty heiltä ja he tappavat hänet.

5-6 vuosisadalla syntyi toinen kuva. Se on jaettu kahteen: Messias Joosefin poika ja Messias Daavidin poika. Messias Joosefin poika aloittaa sodan ja kuolee. Ja sen jälkeen tulee Messias Daavidin pojan aika. 500 - 600-luvulla paljon rabbeja puhui tästä. He oli heille varmaan jokin ilmestys, koska se tuli monessa paikassa samanaikaisesti. Ei silloin ollut nettiä eikä muita välineitä, joitten kautta olisi voinut keskustella. Yksi heistä puhui, että se avautui hänelle unessa.

Hän kirjoitti siitä ja sanoi: ” Ihmettelen, miksi kuoleva Messias on Joosefin poika? ” mutta Joosef ei ollut kuollut. Jaakob piti Joosefia kuolleena ja Israel piti häntä kuolleena. Mutta hän ei ollut kuollut. Hän lähti hallitsemaan toista maata. Hän nousi siellä valtaistuimelle. Ja se oli hänelle lähetys.

Tämä rabbi kuvaa Messiaan luonnon sellaiseksi, että Messias tulee Israeliin ja tuo mukana uskollisia toisista kansoista. Ja Israelin kansalle hän avautuu sen kautta, että toiset kansat, joita Messias johtaa, tulevat Israelin luo. Ja ne sanovat Israelille: ” Me olemme alistuneet Messiaalle oppiaksemme Tooraa. Opettakaa meitä. ”

Ja hän sanoi: ” Poikani, kun sinä näet, että pakanakansat kolkuttelevat Israelin ovea ja puhuvat, että tulkaa ja opettakaa meille Tooraa, niin odota Kuninkaan tuloa. Hänen aikansa on lähellä. ”

Mutta se, miten juutalaiset kuvasivat Messiaan, oli aika lähellä kristittyjen käsitystä. Sitten tuli kiistoja kristittyjen kanssa, paljon väittelyä. Juutalaiset Tooran kommentoijat pelkäsivät, että suuri Messiaan korostus johtaisi siihen, että juutalaiset alkavat ottaa kasteen. Silloin syntyivät toisenlaiset kommentit, puhuttiin toisenlaisesta ajattelutavasta ja kärsivä Messias katosi kuvasta.

Muistan kun opiskelin, meille opetettiin Talmudin pätkä, missä kerrotaan spitaaliseen Messiaasta. Niin kuin on kirjoitettu Jesajan 53. luvussa. Minä kysyin: ” Messiasihan on Kuningas. Hänen täytyy tulla hallitsemaan Jerusalemiä. Miten hän voi olla spitaalinen?” Minä en tuntenut näitten Midrashien Messiaasta silloin.

Minulle kerrottiin, että sen tähden, että meille syntyy sellainen pyhä mies, me saamme parannuksen kaikesta spitaalista. Niin kuin spitaali on sellainen valkoinen lääkke iholla, niin Israelin harmaudesta tulee valkoinen iso lääkke. Kun Israel ottaa Messiaan vastaan, kaikki tulevat spitaalisiksi ja muuttuvat valkoisiksi. Tooran mukaan se on silloin puhdas. Tätä tarkoittaa spitaalinen Messias.

Mutta minä sanoin, että Kirjoitusten mukaan siinä ei ole järkeä. Profeetta puhuu ihan toisesta asiasta. Minulle sanottiin, että meillä ei ole perinnettä tutkia syvästi tätä aihetta. Älä sinäkään kaiva syvältä.

Minä mainitsin jo monesta juutalaisen kommentaattorin Messiaasta koskevasta kysymyksestä. Esimerkkinä vielä yksi niistä: Jesaja 53. luku kertoo Israelin kansasta. Luvussa on paljon mainintoja, mistä voi tulla sellaiseen käsitykseen. Juutalainen kansa kärsii, se on kirottu ja spitaalinen sinä aikana.

Se oli hyvä kommentti silloin. Niin kuin yhtenä mielipiteenä. Ja Israelin kansa saattoi yhtyä siihen kärsimykseen Messiaan kanssa. Käytännössä se tarkoittaa: Israel todella ottaa osan kärsimyksistä itselleen. Mutta mitä sille kommentille tapahtui ?- Se korvasi kaikki muut.

Minulla on suuri Tanach-kokoelma. Siitä löytyy paljon erilaisia kommentteja ihmisiltä. Melkein sadalta ihmiseltä. Noin kolmekymmentä sanoo, että Jesajan 53. luku kertoo Messiaasta. Kaksikymmentä sanoo, että sen voi käsittää viestinä Messiaasta, mutta me emme tulkitse niin, koska kristillinen seurakunta opettaa sillä tavoin. Kaikki muut kommentaarit puhuvat, että se on profetaalista sanaa Israelin kansasta. Samoin tapahtui myös muille Kirjoituksille, joissa kerrotaan Messiaan kärsimyksestä.

Ruutin kirja 2: 14: Ruoka-ajan tultua Boos sanoi hänelle: ” Käy tänne ja kasta palasesi hapanviiniin.” Niin Ruut istui leikkuuväen viereen; ja Boos pani hänen eteensä paahdettuja jyviä, niin että hän söi tarpeeksensa, ja jäi tähteeksikin.

Tämä paikka ei näytä liittyvän ollenkaan Messiaaseen. Boos puhuu naisen kanssa. Mutta vanha juutalainen perinne näki tässä Messiaan. Että Kaikkivaltias puhuu Messiaalle: Tule tänne. On tullut sinun aikasi, ruuan aika. Aika ruokkia minun kansaani. Ja sinä syöt leipää. Sana leipä - lechem - se on osa sanasta, joka tarkoittaa sotaa. Ja sinä kastat sen leipäpalasen. Se tarkoittaa Messiaan kärsimystä. Hapanviini tarkoittaa etikkaa. Hepreaksi etikka tarkoittaa kärsimystä. Ja istuminen leikkuuväen kanssa - tästä paikasta on kaksi käsitystä: Leikkaajan aikaa lyhennetään ja toisaalta sadonkorjuu alkaa. Kärsimykset lyhentävät sinun elämäsi. Toinen käsitys on, että sinä aloitat suuren leikkuutyön. Sinun kärsimyksesi kautta niittämisen aika tulee. Tämä on se, mitä Messiaalta odotettiin ennen kuin keskustelut kristittyjen kanssa alkoivat.

Jos me nyt luemme kommentit tästä Raamatun kohdasta, Tooran kommentoijat puhuvat, että esi-isät ymmärsivät tämän paikan puhuvan Messiaasta: mutta me emme puhu tästä vaan jätämme sen niin kuin se on kirjoitettu, koska sellaiset ilmestykset ovat vaarallisia. Samoin on psalmin 22. tai psalmin 2. kohdalla. Kaikki Kirjoitusten kohdat, jotka voi liittää Messiaaseen, kaikki käännetään Daavidin puolelle.

Midrash puhuu, että Kaikkivaltias ottaa kruunun omasta päästään ja antaa sen Messiaalle. Midrash puhuu, että Kaikkivaltias pukee Messiaan omiin vaatteisiinsa ja antaa hänelle valtasauvansa. Tämä on Messias, jota on odotettu: Messias joka kärsii, joka pakenee, ja tulee taivaallisten vallan merkkien kanssa. Mutta hiljalleen kaikki nämä kommentaattorit hävisivät. Ja kaikki muuttui niin, että Messias tuli kommenteissa mahdollisimman vähän huomioiduksi.

13. vuosisadalla Rambam- kaikkein suurin Israelin historian Tooran tulkitsejä, kirjoitti lain, miltä Messiaan ajan pitäisi näyttää. Hän aloittaa kertomalla monista ihmeistä, joita Messiaan pitäisi tehdä. Ja miten maailma muuttuu, kun Hän tulee. Ja miten me muutomme.

Rambam on kirjoittanut Messiaan tulkitsemisestä – vain hullut tekevät sitä, ei tarvitse tehdä sitä, siitä ei ole mitään hyötyä, koska meillä ei ole viisautta, ei jumalanpelkoa. Meidän tarvitsee tietää vain yksi: Kaikki asiat tapahtuvat niin kuin tapahtuvat. Omalla ajallaan. Ja kaikki, jotka niistä profetoivat ja ennustavat, joutuvat häpeämään. Kaikille tulee häpeä. Koska ne kaikki ovat väärässä. Koska Jumalalla on Messiaan kuva ja tieto Hänestä.

Ja sitten Rambam puhui niitä asioita, jotka ovat tänä päivänä käsitys Messiaasta. Tämä on yleiskriteeri tämän päivän Israelissa. Sen mukaan juutalaiset ovat valmiit päättelemään, kuka on Messias:

1. jos ihminen taistelee Israelin puolesta, kokoaa Israelin kansan omaan maahansa,

2. valmistautuu temppelin rakentamiseen, ja

3. opettaa ihmisille Tooraa, voi olettaa että hän on Messias.

Ja voi seurata häntä ja auttaa häntä kaikessa. Jos hän on rakentanut temppelin, hän on varmasti Messias. Täytyy asettaa hänet valtaistuimelle. Hallitsee hän ja hänen poikansa ja jälkimmäiset polvetkin aikojen loppuun saakka. Rambam laski, että Messias tulee, kärsii, palauttaa temppelin ja sen jälkeen hänen jälkeläisensä hallitsevat. Ja nyt tämä on yleiskäsitys juutalaisilla.

Aikoinaan oli toinen mielipide. Nahmanit eli kaksi sukupolvea Rambamin jälkeen. Hän puhui siitä, että maailma muuttuu Messiaan tulon jälkeen. Että tulevassa maailmassa kaikki on toisin. Ihmisten luonne muuttuu. Eikä ole pakko rakentaa sitä temppeliä, koska temppelin maallinen paikka yhtyy taivaalliseen temppeliin, jossa Messias palvelee.

Tätä oppinutta miestä pidetään pätevänä monissa asioissa, mutta ei tässä. Hänen mielipiteensä on tuttu, mutta kukaan ei ole samaa mieltä. Suurin osa juutalaisista odottaa kuitenkin valloittajaa.

Vuonna 1967, kun oli sota, oli muutamia rabbeja, heidän joukossaan puolustusvoimien päärabbi, joka antoi käskyn, että Moshe Dayan on Messias. Moshe Dayan oli silloin puolustusministeri. Ja tosiaan, Jerusalem vapautui silloin. Ja tuhannen vuoden jälkeen juutalaiset sotilaat nousivat Tempelivuorelle. Ihmiset itkivät siellä. Ajattelen, että se oli israelilaisille siunattu hetki. Sotilaat rukoilivat siellä Tempelivuorella, nostivat juutalaisen lipun ja odottivat Moshe Dayania sinne. Monet uskoivat, että hän on Messias. Kansa odotti, että nyt me hajoitamme kaikki moskeijat pois, asetamme tänne temppelin, ja se mitä vuosisatoja on rukoiltu, tapahtuu.

Moshe Dayan tuli paikalle ja sotilasjoukkueet asettuivat riviin. Ja hän puhui ja sanoi: ”Lopultakin Israel osoitti ettei tarvitse Jumalaa. Me voimme itse taistella. Tänään tuuri auttoi meitä, tuuri auttaa meitä lopussakin. Me emme tarvitse Jumalaa. Meillä on armeija”.

Yksi sotilaista, joka kunnioittaa lakeja, kertoi lukeneensa Tanachin kertomuksen, että ihmiset ovat pelon vallassa. Hän ei ollut ymmärtänyt, mitä se tarkoittaa. Ja hänkin oli uskonut, että Moshe Dayan on Messias. Siihen asti kunnes Dayan lausui sen lausuman. Silloin muutamat sotilaat menettivät pelosta tajuntansa. Se oli suuri pettymys.

Mutta tällainen usko Messiaaseen taistelijana ei ole hävinnyt minnekään. Kokouksissamme me tutkimme messiaskysymystä ja pidämme oppitunteja ortodoksijuutalaisille. Törmäämme siihen, että ihmiset muistavat, minkälainen Messiaan pitäisi olla. Monet odottavat Messiasta, joka taistelee meidän puolestamme.

Kerran kokouksemme tuli vihamielinen mies, meidän kaupunkimme päärabbi. Hän on kunnioitettu mies. Kaikki eivät pystyneet tulemaan, kun hän oli paikalla. Meitä oli aika vähän koolla. Päärabbi sanoi meille: ”Minä kerron teille, miksi en vainoa teitä. Minä kerron teille, miten minä käsitän Messiaan:

Kun Kaikkivaltias antoi Israelin kansalle Tooran, kansa ei voinut käsittää koko Tooraa kokonaisuudessaan. Kun Kaikkivaltias loi maailman, Hän otti oppia Toorasta. Se oli Hänen polvillaan ja se oli kirjoitettu mustan tulen ja valkoisen tulen päällä. Tämä on tunnettu perinne. Kaikkivaltias halusi antaa meille sen Tooran, mutta me emme olleet valmiita vastaanottamaan sitä. Tämä täydellinen Toora pitäisi olla yksinkertaistettuna, että me pystyisimme käsittämään sen. Koska se Toora on tulen Toora. Se täyttää ihmisen tulella. Ja se täyttää Hengellä. Ihminen ei voi omistaa sitä vaan hän kuolee.

Sitten kun Messias tulee, Hän tulee Tooran ruumiillistumana. Toora elää Hänessä. Hänessä palaa tuli ja Hänestä kulkee Henki. Ja tämän tapahtuman kautta ihmiset pystyvät vastaanottamaan Tooran. Siksi on kirjallinen Toora, suullinen Toora ja Messiaan Toora. Niin minä uskon.

Koska halusin vakuuttaa teille jotain, otin Uuden testamentin. Lueskelin ja mietin, mihin voisi kiinnittää huomionsa. Pitäisi löytää siitä jotain virheitä, koska tyhmit kristityt ovat sen kirjoittaneet. Sillä mitä ne Toorasta ymmärtävät? Ovat varmasti käsittäneet jotain väärin.

Sitten minä näin rivit tulella ja Hengellä kastamisesta. Niin Johannes Kastaja puhuu. Ajattelin, että sehän on oikein. Meidän nykypäivän Tooramme, jota opettelemme, on niin kuin rinnastettu veteen. Messiaan Toora on Hengen ja tulen Toora. Jos Johannes Kastaja puhui Messiaasta, hänen täytyi puhua tulesta ja Hengestä, riippumatta siitä, mistä hän sai tietää siitä. Johannes Kastaja oli hyvästä kodista lähtöisin, isä oli pappina ja varmasti kasvatti hänet Tooran opetuksessa. Varmasti hän tiesi mitä puhui.

Minä ajattelen, että tämä on vähän tunnettu oppi. Tänään kukaan ei tunne sitä. Mutta ne ihmiset yrittävät elää sen mukaan. Vaikka he eivät ole kovin fiksuja ihmisiä, he uskovat johonkin ihmeelliseen ihmiseen, joka on kuollut aikoja sitten ja joka toi Israelille niin paljon kärsimystä. Mutta tämä on oppi Messiaasta. Ja niin ajattelin, että ehkä minä en vainoakaan teitä. Te tulette järkiinne, saatte oikean käsityksen, mutta tämä oppi teillä säilyy.”

Tässä on vielä yksi puoli siitä, minkälaista Messiaasta juutalaiset odottavat. Messiaasta, joka avaa toisen käsityksen Toorasta. Syvemmän käsityksen. Jos me kiinnitämme huomion Uuteen testamenttiin ja luemme kaikki Paavalin, Jaakobin ja Johanneksen kirjeet, Juudaksen kirjeen; kaikki apostolien kirjoitukset, me emme löydä lainauksia Jeesukselta. Kukaan ei muistuta Jeesuksen sanoista. Voisi sanoa, että Paavali ei ollut tuntenut Jeesusta., mutta Jaakob, Johannes ja Pietari olivat tunteneet Jeesuksen. Miksi he eivät lainaa häntä? Tänään kristillisessä seurakunassa on epätavallista, jos joku pastori puhuu eikä lainaa Jeesuksen sanoja. Minkä tahansa messiaanisen opettajan kirja, jossa ei ole Opettajan sanoja, on epäilyttävä.

Miksi apostolit eivät lainaa Jeshuaa? He lainaavat Toorasta, laista. Miksi he eivät puhu niin kuin Jeshua puhui?

Minusta vastaus on siinä, että he eivät nähneet eroa. Jeshua antoi heille syvemmän ymmärryksen. Toora johon he Jeshuan kautta syventyivät, oli syvempi käsitys Moshen Toorasta. Israelin Messias ei tullut ainoastaan puhumaan jotakin. Hän tuli tekemään jotakin.

Nämä Messiaaseen, Hänen kuolemaansa ja ylösnousemukseensa liittyvät tapahtumat tuovat meille lunastuksen Hänen veressään. Hänen verensä kautta me pääsemme syvemmälle Tooran opetukseen. Kun kansa sai Tooran, Mooses kastoi kansan. Hän toi uhrin ja kastoi verellä kansan. Että sen kautta ihmiset voisivat lähestyä Tooraa. Täydellisemmän Jeshuan uhrin kautta me voimme saada syvemmän käsityksen Toorasta. Messias puhuu, ettei yksikään kirjain tästä laista katoa. Kaikki tulee täyttymään. Mitä me saimme Messiaalta, ja se mitä juutalaiset odottavat Hänestä: se on syvempää käsitystä Toorasta.

Juutalaiset kommentit puhuvat, että Kaikkivaltias antoi meille Tooran Mooseksen kautta eikä anna meille koskaan mitään muuta. Ei tule toista Tooraa. Mutta tulee Messias ja avaa meille käsityksen Toorasta. Kun Jaakob siunaa poikiaan, hän sanoo, että te pesette vaatteenne viinissä. Oppineet sanovat, että tämä tarkoittaa Messiaasta, joka puhdistaa Tooralla meidän epäpuhtautemme, ja laskee meidän sydämiimme täydellisen Tooran. Hän ei opeta meille mitään uutta, mutta tekee meidät kykeneviksi oppimaan uutta ja ymmärtämään uutta. Ja Messias on suurempi kuin Mooses siinä mielessä, että voi antaa enemmän kuin Mooseksen laki. Hän lopettaa sen antamistyön, jonka Mooses aloitti.

Messiaan kautta toteutuu profetia: ” Minä kirjoitan lain teidän sydämiinne. ”
Tähän Tooraan maailman kaikki muut kansat voivat tulla. Niin koko maailmassa on yksi kansa ja yksi Jumala. Tämä on Messiaan teko. Mutta siitä aiheesta täytyy puhua paljon ihmisten kanssa.

Messiaan täytyy rakentaa temppeli. Minä kysyn, kuka siellä temppelissä sitten on. Mikä kansa tulee siihen temppeliin? Juutalaiset tai korealaiset, unkarilaiset, ehkä kaikki kansat. Minä sanon, että totta kai kaikki kansat. Se on kolmas temppeli. Minä kysyn, mistä syystä unkarilaiset ykskaks haluavat tulla sinne temppeliin? Koska he tuntevat Tooran. Kysyn, mistä he sen tuntevat? Koska heille avautuu syvempi käsitys Toorasta. Kysyn, miksi niin tapahtuu? Koska he haluavat oppia sen. Se on niin kuin kaivo: mitä enemmän siitä ammentaa, sitä enemmän siihen tulee vettä. Kysyn, kuka sen tekee?- Messias.

Mutta aluksi sanotaan: Rakennetaan temppeli niin sitten otamme Messiaan vastaan. Mutta miten suhtautua ihmisiin, jotka tulevat juutalaisten tykö, ja haluavat oppia jotakin? Sanotaan, että se on Messiaan tulon merkki. Mutta me odotamme. Minä tutkin sitä kysymystä syvemmin ja näin, että monet rabbit sanovat, että Toora on annettu siihen, että se ruumiillistuisi Messiaassa. Se on niin kuin jyvä ja siitä kasvaa kasvi: se mitä juutalaiset odottavat.

Mutta kun me puhumme, että juutalaiset odottavat Messiasta, täytyy muistaa, että juutalaiset eivät jatkuvasti elä siinä odotuksessa. Juutalainen sanoo, että minulla on oma määrätty työni, minä palvelen Kaikkivaltiaista, minä opiskelen Tooraa, noudatan käskyjä, opetan Tooraa lapsille, ja kun Messias tulee, minä iloitsen siitä.

Toisilla on uskontunnustus: Vaikka on sanottu, että Messias viiptyy, minä silti odotan joka päivä, että hän tulee. Mutta ei se tarkoita, että ihminen istuu ja odottaa. Se on toivo, se on tarve olla valmiina. Ihminen sanoo, että minun täytyy varoa, jotta ei tapahtuisi näin: Hän tulee, ja minä en ollutkaan valmis. Minulla on oltava aina, millä ottaa Hänet vastaan. Minä pyrin vanhurskauteen ja se pyrkimys on aina minun mukanani. Joka päivä Hän saattaa tulla, avata minun kirjani, katsoa miten olen elänyt. Sitten Hän sanoo, että kyllä tämä ihminen on valmis seuraamaan minua. Tämä ihminen on pyrkinyt vanhurskauteen eikä ole mitään velkaa.

Sitä on odotus. Messiaan odotus. Juutalaiset tarkoittavat tällä sitä, että ollaan valmiina vastaanottamaan Hänet.

Jos ihminen valmistautuu armeijan palvelukseen, hän pitää kunnostaan huolen. Hän harrastaa jotain urheilua. Viisaat sanovat, että Messiaan odotus on pyhyiden harjoittamista joka päivä. Sitä on Messiaan odotus. Se on laupeuden jokapäiväinen harjoitus. Hyvydessä, kaikissa hyvissä asioissa. Midrash puhuu siitä, että kun Messias tulee, niin armoa tulee armon päälle. Ja laupeus laupeuden päälle. Vanhurskaus vanhurskauden päälle. Jne. Kaikki hyvät puolet monistuvat ja lisääntyvät. Ja Messias kasvattaa meissä kaikki ne juuret, jotka ovat nousemassa. Mutta siihen saakka maanviljelys on meidän vastuullamme. Me kasvatamme sadon.

On sellainen tunnettu sanonta, että koko Israelilla on osa tulevassa maailmassa. Se on lempilause. Yleensä kun uusia, vastaliittyneitä ihmisiä tulee synagogaan, niin sanotaan, että iloitkaa niistä ihmisistä. Teillä on osa tulevassa maailmassa. Te olette juutalaisia, joten kaikki asianne siellä järjestyvät. Ne juutalaiset, jotka kirjoittivat Messiaasta, puhuivat siitä osasta tulevassa maailmassa. Se on se paikka, johon sinun täytyy asettua, kun Messias tulee. Kun sinä odotat häntä torilla, teot, joita sinä teet tässä maailmassa, valmistavat sinulle puvun, jossa sinä otat hänet vastaan. Sinä voit olla haisevassa paidassa, likaisissa vaatteissa tai ihan ilman vaatteita, niin silloin sinut ajetaan pois sieltä. Se puutarha, sinun paikkasi uudessa maailmassa, on sinun työtäsi tässä maailmassa.

Toiset puhuvat toisesta vertauskuvasta. Paratiisi, joka on Taivaassa, on jaettu osiin. Ja jokainen juutalainen saa osansa siitä. Meidän tekemme muodostavat paratiisin puutarhaa eri tavoin. On niitä, jotka kasvattavat siellä kauniita kukkia. Mutta joku on tehnyt maailmassa semmoisia tekoja, että siellä on kasvanut huonoja kasveja, rikkaruohoja ja likaa. Ja kun ihminen tulee Kaikkivaltiaan eteen, Hän voi kysyä, että minä sinä olet tehnyt minun puutarhalleni, ja antaa hänen osansa paratiisista toiselle. Perinne puhuu siitä, että siinä puutarhassa asutaan Messiaan kanssa. Ja Messiaan

odotukseen sisältyy, että me kasvatamme sitä puutarhaa. Niin kuin minä aloitin, että meidän ei tule odottaa Häntä. Meidän ei tule odottaa, että Hän tulee ja siivoaa meidän kodissamme. Että Hän lakaisee kaupunkimme. Meidän pitää itse hoitaa asuntomme ja ympäristömme. Hän tulee meidän taloomme, siihen kaupunkiin ja puutarhaan, jonka olemme rakentaneet. Ja siellä me elämme. Se on Messiaan odotusta niin kuin juutalaiset opettavat.

Kysymys ei ole siitä, minkälaista Messiasta juutalaiset odottavat. Vaan miten he odottavat? Kun puhuin lastemme kanssa, kerroin puhuvani siitä aiheesta, minkälaista Messiasta juutalaiset odottavat. Tytär sanoi, että miksi siitä pitkään puhuttaisiin. Minä sanoin, että puhu sinä sitten lyhyempi versio. Hän sanoi, että juutalaiset odottavat vaativaa ja ankaraa Messiasta. Minä sanoin, että onko siinä kaikki? Tai voitko lisätä jotain, mistä voi olla eri mieltä? Hänellä ei ollut lisättävää. Kyllä juutalaiset odottavatkin sellaista vaativaa ja ankaraa Messiasta.

Mutta on vielä kolmas kysymys. Miksi he odottavat Messiasta? Kysyin tyttäreltä, mitä hän ajattelee; miksi he odottavat Messiasta? Vastaus oli, että palvelukseen häntä. Siis juutalaisille Messiaan tulo ei ole historian loppu vaan uuden historian alku. Ihmiskunnan luomuksen alku.

Kun Kaikkivaltias halusi luoda maailman, Hän halusi sen olevan Messiaan valtakunta. Se oli päämäärä: sellainen maailma, jossa Messias hallitsee, se, jonka Jumalaa on halunnut luoda; ei Jumala halunnut, että maailma olisi lopussa sellainen. Hän halusi sen olevan sellainen jo alussa. Että Hän olisi Jumalana siinä täydellisessä maailmassa, eläisi oman kansansa keskuudessa ja alistaisi kaiken itselleen. Sen jälkeen hänellä oli uusi suunnitelma. Ja tämän suunnitelman tähden juutalaiset odottavat Messiasta.

Teemme nyt tällaisen yhteenvedon: Jos jättää syrjään eripuraisuuden kristittyjen kanssa ja katsoo suoraan siihen totuuteen, mitä juutalaiset yrittivät puhua kaikkien menneiden sukupolvien aikana:

Juutalaiset odottavat Messiasta, joka kärsi kansan syntien puolesta, kuoli ja nousi kuolleista, istuu valtaistuimelle, saa Kaikkivaltiaalta kruununsa, pukee Hänen pukunsa, antaa kansalle syvän käsityksen Toorasta ja tekee Tooran kansan luonteenpiirteeksi; ja sen kautta alistaa kaiken itselleen. Silloin syntyy uusi suunnitelma uudelle taivaalle ja uudelle maalle, jossa pyhä kansa palvelee Pyhää Jumalaa. Kaiken sen yllä on Pyhä Kuningas. Tässä on se käsitys, miksi ja minkälaista Messiasta me odotamme. Ja miten me odotamme.

Siinä ei ole suurta eroa siihen, mitä apostolit puhuvat. Tai siihen, mitä Ilmestyskirja puhuu. Me näemme sielläkin kaupungin, jossa hallitsee Kuningas. Mutta tänä päivänä sekä seurakunnassa että synagogassa opetetaan jotain muuta. Ajattelen, että Kirjoitusten syvemmän tutkimisen kautta voi nähdä juuri tämän Jumalan suunnitelman. Ei voi olla toista Messiasta.

Minulta voi kysyä armosta. Meidän kristityt veljemme puhuvat paljon armosta. Eilen me vähän käsittelimme sitä kysymystä: Lain alla ja armon alla. Minulta kysyttiin, haluanko minä, että kristityt asettuvat lain alle. Haluanko ottaa armon pois kristityiltä? Todellisuudessa Paavali, joka puhuu laista ja armosta, ei puhu niiden eri puolista. Missä on armo? Armo on siinä, että laki elää meissä. Kun Paavali puhuu laista - se on Toora. Kun me puhumme Messiaasta - kuka on Messias? Kuka on Jeshua? Johannes sanoo Joh. 1: 14 :

Sana tuli lihaksi. Mikä sana? Mikä on Jumalan Sana? Se on Toora. Toora on tullut lihaksi. Ja se on armoa. Toora, joka on tullut lihaksi. Se joka on nähnyt Jeshuan, on nähnyt Jumalan. Isän, niin kuin Jeshua itse on puhunut. Jeshua, jossa asuu lihaksi tullut Toora, on nähnyt Isänsä. Voi sanoa, että jos Toora asuu meissä, se on armo. Meidät on kutsuttu olemaan Jeshuan kaltaisia. Sisältämään Tooran itsessämme. Messias on Toora.

Kun Paavali sanoi, että Kristus asuu minussa, hän tarkoitti, että minussa on Hänen Henkensä, minussa on Toora. Minä en elä lain mukaan. En joka kerta tutki kuinka lain mukaan pitäisi käyttäytyä, tai tarkemmin sanottuna en tutki, mikä rangaistus teoistani seuraa. Sillä laki asuu sisälläni. Se on armoa, Armo, joka on meissä sisällä. Toora on meidän sisällämme. Siinä ei ole mitään ristiriitaa. Ristiriita syntyy, jos meissä ei ole sitä Tooraa, jos me teemme syntiä.

Ja kun me teemme syntiä, me päätämme tehdä niin. Me täytämme jotakin tästä laista, aloitamme jotakin kirjanpitoa tehtystä synneistä.: Tänä minä tein paljon syntiä, joten menen ja annan jonkin almun jollekin köyhälle. Tai että tänä vuonna minä olen juhlinut paljon, joten Jom Kippurin aikana paastoan ankarasti. Siis avaan semmoisen kirjanpidon: synnin ja käskyjen kirjanpidon.

Voinko minä puolustautua teoilla? Voiko jonkun toisen käskyn täyttäminen olla syntini puolustus? Nuorena poikana olin siellä ortodoksijuutalaisten maailmassa, olin sellainen 15-vuotias. Olin tehnyt jotain pahaa. Kosketin päätäni ja tunnustelin, että kipa oli paikallaan ja tsitsit –tupsut roikkuivat paikallaan. Kaikki oli siis hyvin! Minä olen Jumalan kanssa. Hän näkee, että minä olen oma. Tätä on eläminen lain alla. Ei ollut armoa.

Minulla on samat vaatteet edelleenkin, mutta en tee sellaista, mitä 15-vuotiaana. Minulla on sisäinen jarru. Toora muuttuu vähitellen minun luonteekseni. Ja se on Messiaan armo. Minulla ei ole pakotetta lain täyttämisessä. Mutta vähitellen minä opin elämään lain mukaan; se uusi ihminen, joka minussa on. Tätä juutalaiset haluavat. Lapsille yleensä puhutaan, että Tefilin kasvaa ihmisen otsassa itsestään. Ja joka vaatteessa kasvavat ne tupsut. Shabattina ihminen ei pysty tekemään työtä. Ja niin ihmisen luonne muuttuu. Jos ottaa sen käytännöksi, niin tapahtuu Ja se on se, minkä mukaista Messiaasta juutalaiset odottavat. Se on se Messias, joka on jo tullut. Ei ole mitään eroa.

KYSYJÄ: Hän opetti, että juutalaiset haluavat, että muut kansat tulevat heidän luokseen oppimaan Tooraa. Käytännössä Israelissa asuessani sain usein kuulla, että esimerkiksi shabatin viettäminen on kiellettyä. Ja on kielletty jopa opettaa siitä. Ja kun puhuin uskonnollisten kanssa tästä, esimerkiksi Jesaja 56. luvusta, he joutuivat myöntämään, että niin siinä oikeasti lukee. Mutta miksi tämä suuri ristiriita siinä mitä hän sanoo ja mitä he sanovat?

VASTAUS: Kyllä se on niin, että jos pakanakansan edustaja noudattaa shabattia, hän ansaitsee kuoleman. Mutta siihen liittyy tärkeä sana: pakana. Pakana, joka palvelee epäjumalia tai monia jumalia. Ongelma suhteessa veljiimme kristittyihin on siinä, että juutalaiset veljemme eivät aina usko, että kristityt palvelevat samaa Jumalaa. Se on luottamuskysymys. Siksi juutalaisen on vaikea opettaa kristittyä. Ei aina ole rehellisyyttä. Tämä ei ole alkanut tänä päivänä. Se on jatkunut jo monta vuosisataa.

Mutta tänään on jo rabbeja, jotka opettavat ei-juutalaisia, mutta eivät juutalaisia eikä pakanoita. Siis ottaessaan oppia juutalaisilta, ihmisen täytyy sanoa se sama, minkä Jeshua sanoi aikoinaan: Pelastus tulee juutalaisilta. Se ei ole niin kuin joku intressikerho. Minä voin mennä painikurssille tänään Ja huomenna minä harrastan shakkia. Ja urheilussa monipuolisuus on hyvä.

Että pakana voisi opetella Tooraa, hänen täytyy lakata olemasta pakana. Hänen täytyy sanoa, että tässä on minun paikkani, tässä minä opettelen. Silloin on sopu ja luottamusta.

On vielä yksi ongelma. Ihmiset tulevat luoksemme opettaakseen meitä. Ei oppiakseen. He tulevat ja opettavat. Joskus nuoret tytöt tulevat kiertämään taloissa ja sanovat haluavansa opettaa meille Raamattua. ” Me emme osaa hepreaa, mutta me haluamme opettaa teille Raamattua. ” Tätä tapahtuu usein. Ja heidän paitaansa on kirjoitettu: Jeshua rakastaa sinua. Sen tähden ei ole luottamusta. Ihmiset pelkäävät, että se mitä me opetamme jollekin, kääntyy meitä vastaan.

Tämä prosessi on vasta alkamassa. Se, että kaksi kansaa lähestyy toisiaan. Paljon on epäluottamusta. Mutta uskon, että on tulossa aika, jolloin opetetaan enemmän. Ehkä joskus tänne tulee ihminen, joka ei ole vastaanottanut Jeshuaa, ehkä lähiaikoina jo.

Mutta on ollut paljon riitoja. Meidän suhtautumisemme historia on aika rikas. Täytyy odottaa vähän aikaa, että voimme opiskella yhdessä. Mutta se tapahtuu, koska se on osa Jumalan suunnitelmaa. Jos minä olisin sen lausunut, niin ajattelin, että se voi tapahtua tai sittenkin ei. Mutta Kaikkivaltias on sen sanonut. Siksi tiedän, että se tapahtuu.

KYSYMYS: Olisin kysynyt, että mitä on opetettu näistä kolmesta ryhmästä: Että on pakanoiden aika ja juutalaisten aika. Ja sitten on sellainen ryhmä, johon kuuluvat sekä uudestisyntyneet pakanat että uudestisyntyneet juutalaiset. Että he olisivat sitten

Kristuksen morsian. Ja että jokaisella näillä on oma paikkansa ja oma tehtävänsä. On tämä ylöstempauksen opetus siinä myös. Miten te tähän suhtaudutte?

VASTAUS: Me näemme nyt, että oli Israelin aika. Ja Paavali kertoo, että Israel on langennut, että pakanain luku täyttyisi. Minne heidän pitäisi tulla? Jeshua sanoo, että minulla on lampaita toisesta lammastarhasta, jotka minun pitäisi tuoda tänne, yhdistää niitä Israelin kanssa yhdeksi suureksi Jumalan kansaksi. Ja siinä suuressa Jumalan kansassa on oleva pakanat ja Israel. Ja siinä tulevassa maailmassa niillä ei ole yhtenäistä päämäärää. Niin kuin miehellä ja naisella on eri tehtävät. Ne ovat erilaisia. He ovat samanlaiset pelastuksen suhteen. Pelastus on sama kummallekin puolelle. Mutta ne ovat erilaisia. Ja niin tulevassa maailmassa, mistä me puhumme, on oleva Israel. Ja Paavali puhuu, että kun Israel palaa, se on suuri tapahtuma maailmalle. Roomalaiskirjeen 10-11. luvussa Paavali puhuu, että jos Israelin lankeemus oli tapahtuma maailmalle, niin miten paljon suurempi tapahtuma on heidän ylösnousemuksensa. Ja siinä uudessa kansassa israelilaisilla on uusi olemus.

Mutta se, mihin on pakko suostua, että Messias kokoaa yhden suuren seurakunnan. Ja siinä suuressa seurakunnassa - se on varmasti se, mistä te puhuitte uudestisyntyneitä.

KYSYJÄ: Mutta miten te tulkitsette sen ylösoiton, mistä Paavali puhuu? Ylienkelin ääni ja pasuuna soi...

VASTAUS: Siis te kysytte, tuleeko se ylösoitto? Minä olen juutalainen. Pysin siihen, että olen valmis Kaikkivaltiaan edessä, tapahtuipa mitä tahansa. Paavali puhuu meille, että me näemme hämärästi niin kuin peilin kautta. Me emme voi nähdä selvästi. Me voimme paljon kuvitella. Se on meidän kuvitelmaamme. Meille on annettu se hämärtävä lasi, että emme kuvittelisi itsestämme paljon. Ja ne tapahtumat, joista Raamattu puhuu, voivat tapahtua eri tavalla. Koska olen juutalainen, minun on vaikea unelmoida. Joskus kadehdin kristittyjä siinä, että he voivat unelmoida. Joskus näen, että ne sen tähden joutuvat myös vaikeuksiin.

Mutta minun on vaikea puhua ylösoitosta. Meille on opetettu, että jokainen kysymys ”mitä?”, jos siinä ei ole kysymys siitä mitä tehdä, ei ole tärkeä. [Jos minulle sanotaan, että ylösnousemus tapahtuu. Tai jollakin juutalaisella kadulla. Ja hän kysyy, että mitä minä teen sitten. Mitä te haluatte minun tekevän? Hän sanoo, että hyvä. Ylösnousemus tulee ja minä teen vain sen mitä teen. Meidän on vaikea ajatella, miten mikäkin tapahtuu. Mutta valmius pitää olla. Ja sen me teemme nyt.